

70. LJETNE IGRE Posljednji ovogodišnji koncert

Ovacije i oduševljenje publike za Aljošu Jurinića i Luku Šulića

Koncert održan u atriju Kneževa dvora u Dubrovniku prva je suradnja dvojice glazbenika

piše Jelena Sviben

Seдамdeseto izdanje Dubrovačkih ljetnih igara bliži se kraju, pa je tako u četvrtak 22. kolovoza održan i posljednji ovogodišnji koncert u atriju Kneževa dvora, na kojem su nastupili violončelist Luka Šulić i pijanist Aljoša Jurinić.

Ovim umjetnicima koje publika ne treba posebno predstavljati - među mnogobrojnim velikim uspjesima dvojice glazbenika, Luka je publiki najpoznatiji kao član dua 2cellos, a Aljoša kao jedan od finalista Chopinova natjecanja u Varšavi 2015. godine - ovaj koncert bio je i prva suradnja. Program je bio osmišljen tako da su u prvome, klasičnijem dijelu koncerta izvedene skladbe dvojice velikih skladatelja iz razdoblja romantizma Roberta Schumanna i Johanesa Brahmsa, a drugi su dio koncerta ispunila djela skladatelja 20. stoljeća, minimalista Arva Pärta i skladatelja tanga Astora Piazzolle, koja podjednako odgovaraju ukusu ljubitelja i ozbiljne i popularne glazbe.

POPUT GLUMCA Schumannovoj skladbi "Adagio i Allegro", op. 70, originalno pisanoj za klavir i rog, i Brahmsovoj "Sonati za klavir i violončelo br. 1 u e-molu", op. 38 u izvedbi Luke Šulića i Aljoše Jurinića zajedničko je to što, slušajući,

ni jedno djelo nije zvučalo kao da je violončelist jedini solist kojemu je klavir samo pratnja. Izvođači su u ovim skladbama ostvarili odličnu međusobnu komunikaciju, dopuštajući jedan drugome da dođu do izražaja, a isto dopuštajući i djelima u cjelini, a ne samo jednoj njihovoj dimenziji. Uz to treba istaknuti i scenski dio interpretacije Luke Šulića koji, kada svira, ne izgleda kao glazbenik koji svira skladbu, nego kao glumac koji u trenutku izvedbe "utjelovljuje" djelo, u ovom slučaju glazbeno, koje izvodi.

Izvođači su ostvarili odličnu međusobnu komunikaciju, dopuštajući jedan drugome da dođu do izražaja

Drugi dio koncerta započeo je Pärtovim skladbama "Spiegel im Spiegel" i "Fratres". Obje su skladbe skladane tehnikom zvanom "tintinnabuli" koju je osmislio sam skladatelj, a riječ je o skladanju koje se temelji na vrlo jednostavnim, postupnim melodijskim linijama i jednostavnom akordu, trozvuku čija tri tona zvuče "poput zvona" (tintinnabulum na latinskom jeziku znači zvonce).

ČAROBNA ATMOSFERA Govoreći o jednostavnosti u svom načinu skladanja, Pärt je izjavio kako je shvatio da je "dovoljno kad je jedna nota prekrasno odsvirana", pa iako ovo može zvučati kao poprilično jednostavan zahtjev, to ipak nije tako, jer nije lako postići da, na primjer, gotovo desetominutna skladba temeljena na jednom akordu i jednostavnoj melodijskoj liniji ne zvuči prejednostavno ili dosadno. Međutim, Pärtovu skladbu "Spiegel im Spiegel" Luka Šulić i Aljoša Jurinić izveli su s gotovo doslovno "magičnom" čistoćom i ljepotom tona, tako da publika na završetku skladbe nije ni zapljeskala. Naravno, ne zato što nije bilo jasno da je kraj skladbe, već zato što smo vjerojatno svi pomislili da gromoglasan pljesak nakon ove skladbe nekako ne pristaje ili smo poželjeli da spokojna i čarobna atmosfera stvorena skladbom još ne bude prekinuta.

Energična skladba s virtuosnim, strastvenim i razigranim elementima, "Le grand tango" Astora Piazzolle, bila je posljednja skladba na programu, ali ne i na koncertu. Nakon ovacija oduševljene publike Luka Šulić i Aljoša Jurinić izveli su i dva dodatka, vrtoglavi "Ples sablji" iz baleta "Gayane" Arama Hačaturjana i, za laku noć, miran i pjevan treći stavak iz Chopinove "Sonate za violončelo u g-molu".